

DISSERTATIO THERAPEUTICA
 INAUGURALIS,
 QUAE DAM
 DE

S U D O R E
 COMPLECTENS.

QUAM,
 ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S.S.T.P.

ACADEMIAE EDINBURGENAE Praelecti;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et Universitatis FACULTATIS MEDICAE decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subijcit

HENRICUS BROUNCKER WILSON,

De Insula SANCTI CHRISTOPHERI,

Soc. Reg. Med. Edinens. Soc. Extraord.

Soc. Reg. Antiquar. apud Scotos Soc. Correspond.

Nec non

Soc. Phys. Edin. Soc. Honorarius.

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

Apud BALFOUR et SMELLIE,

Academiae Typographos.

M,DCC,LXXXIV.

Digitized by the Internet Archive
in 2016

<https://archive.org/details/b24928938>

Avunculo suo spectatissimo,

GULIELMO FEUILLETEAU,

ARMIGERO,

Ob amicitiam

Jure intemeratam,

Qua sese semper est profecutus ;

Hæc studiorum primitias,

Observantiae gratique animi

Monumentum ;

Nec

Nec non,

ANDRÆ DUNCAN, M. D. & P.

Collegii Regii Medicorum Edinensis,

Soc. Reg. Edin. Reg. Med. Paris. et Philos. Americ. S.

&c. &c. &c.

Præceptoris fidelissimò, amico dilectissimo,

Cujus domo, tutela, consilioque,

Per quadriennium,

Feliciter usus est ;

Hanc dissertationem inauguralem

Sacram esse voluit

A U C T O R.

Mrs. Jeffray

with best Complts.

from

The Author

DISSERTATIO THERAPEUTICA

INAUGURALIS,

. D E

S U D O R E

INSTITUTIONES medicae in tres partes recte divi-
fae sunt; in physiologiam nempe, quae leges
corporis sani exponit; in pathologiam, quae status e-
jus morbidos comprehendit; et denique in therapeiam,
quae methodum medendi exhibet.

Hae tam arcte inter se connectuntur, ut, una ne-
glecta, reliquae evasurae sint imperfectae; ideoque ad
artem medicam feliciter excolendam, omnes assiduam
attentionem aequae merentur.

Therapeia autem, prae aliis, lentiore quasi gradu
adhuc fuit progressa. Nequaquam de therapeia spe-

†

A

ciali

ciali (nulla enim medicinae pars diligentius exculta est quam materia medica) de therapeia generali tantummodo dico. Et quis ignorat quantum prodesset modum operandi classium medicamentorum indagare, et eorum varios, in ipso corpore, effectus statuere? Sed, propter rei difficultatem, semper forsan in obscuro latebit. Medicamenta enim tam varie in diversis hominibus, diversisque temporibus, opera edunt, ut vix ac ne vix quidem quidlibet generale, ex eorum operatione, colligi possit.

In hac dissertatione de sudorificis verba facere decrevi; oportet enim legibus academiae haerere, et, quamvis novam lucem rei perquam obscurae affundere non potuero, res tamen dissertatiunculae hujusmodi abunde convenit.

Antequam ad inceptum eo, pauca de natura exhalationis per summam cutem praefari in animo est, ut rectius intelligatur id de quo agendum.

Variae diversaeque fuerunt auctorum opiniones, de perspirationis atque sudoris fontibus.

Malpighius,

Malpighius, ejusque discipuli, omnem separationem a massa sanguinis glandibus fieri crediderunt: Ideoque glandulas subcutaneas finxerunt (anatomy enim eas nunquam demonstravit) unde sudor atque perspiratio provenirent.

Hanc hypothesein brevi rejecerunt anatomici, et praecipue post mirabilem artem vasorum injiciendorum a clariss. Ruyschio (cujus fama in sempiternum florebit) magis excultam. Nam ille auctor illustris edocebat, arterias exhalantes sudorem effundere, et earum plurimas subter cutem dispersas demonstrabat. Injectiones recentiores, magisque accuratae, idem tam plene probant, ut nemo, nisi anatomiae ignarus, de hac structura dubitare queat.

Monroius, anatomiae nuper faustissimus cultor, rem pulcherrime tractavit, eique placet, fontes cum perspirationis tum sudoris esse extremitates vasorum, quae, a partibus internis, orientia, cutem apertis ostiis penetrant †.

Celeberrim. Kaau, ut rem illustraret, immisit aquam
calidam

† Orat. de cutic. humana.

calidam in arteriam axillarem mortui, eamque forma fudoris ex toto brachio erumpentem vidit †.

Hinc facile explicare possumus, quomodo perspiratio ac fudor vi circuitus fere semper respondeant. Homo sanus, quietus, et non nimis calefactus, fudoris est expers; sed, si ad speculum splendescens accedat, ejus superficies quodammodo obscuratur. Vasa nempe perspirationi inservientia, adeo sunt angusta, uti circuitus modicus halitum tenuissimum solum expellere possit. Circuitu tamen incitato, sive calore externo, seu exercitatione, aut stimulis internis, vasorum extremorum ora relaxantur, et fluidum expellitur, tanta copia, uti aër ambiens id totum absorbere nequeat. Guttulae igitur semet ostendunt, primo in fronte, dein per reliquum corporis, et manent donec quies, frigus, vel alia causa circuitui moderetur.

His de natura exhalationis praemissis; nunc ad diaphoretica, eorumque modum operandi, progrediendum est.

DEFINITIO.

† Kaau de persp. dict. Hippoc. No. 80.

DEFINITIO.

Omnibus est commune ‘exhalationem per cutem promovere.’ Hoc tamen nimis generale: Multa enim perspirationem augent, imo sudorem cient, quae inter diaphoretica collocare nequeunt. Exercitatio violens, dolor acutus, et pathemata animi, sint exempla.

Sic itaque, me iudice, definienda sunt remedia diaphoretica: Ea, nempe, quae vel externe adhibita, vel intus sumpta, exhalationem per cutem promovent, at sine violenta actione, et sine dolore acuto.

Haec remedia duplici praecipue modo agere videntur, *1mo*, Nempe cutem solvendo, dum impetus sanguinis naturaliter se fert. *2do*, Actionem cordis articularumque incitando, unde sanguis, copia maiore solito, superficiem versus dirigatur.

Remedia quae cutem solvunt, suos praestare videntur effectus, ex mirabili consensu eam inter ac ventriculum. Quin omnis pars, sed praecipue superficies corporis, cum ventriculo consentiat, fere nemo nunc negat.

gat. Causam hujus consensus difficile est detegere, sed res abunde certa: Ventriculo enim laborante, omnia laborant, eoque bene se habente, homo plerumque bene se habet.

Ex innumeris argumentis, quae hanc doctrinam consensus specialis cutem inter ac ventriculum confirmant, perpauca tantum memorabo; nam cuncta proferre supervacuum judico. Appetitus primum sibi vindicat locum; ejusque varietates varietatibus perspirationis mire respondent. Quo major tonus vasorum in superficie, et quo liberior perspiratio, eo major tonus ventriculi, acriorque appetitus. Huc quaque referri potest, quod fudor nauseam saepissime levat, brevique tollit, uti exemplum Sydenhamianum notissimum pulchre illustrat.

Omnia febrium intermittentium stadia, in quibus ventriculus varie afficitur, mutationibus quas cutis subit, eundem consensum plene probant.

Etmullerus, in doctissima dissertatione de virtute opii diaphoretica, dum totus occupatur ostendendo quomodo opium sudores tam saepe provocet, cum omnes
alias

alias communiter sistat evacuationes, consensum cum partibus externis ita illustravit, ut ille solus, mea ex sententia, ejus rationem reddere sufficiat. ‘ Varias inter partes, inquit, quibus consentire solet cutis, specialem sui considerationem merentur praecordia. Hoc est, ista abdominis pars, quae extrinsecus quidem regione epigastrica, ut ex parte hypochondriaca circumscribitur, intrinsecus vero stomachum imprimis complectitur, prout hodie haec vox accipi solet, et a Celso * imprimis fere describitur.’

Auctores istud phaenomenon varie explicaverunt. Plempius †, examinans cur sumpto cibo frigeamus, dicit, ‘ verosimilius esse ab alimentorum frigore id effici, quod ventriculum deinde, ob partium continuationem, externa membra afficit : videmus equidem, a potu frigidiore, saepius horrore totum corripì corpus, a sumpto vero potu calidiore, mox sudore profundi.’

Idem notavit Fernelius ‡, dum ait, ‘ sudores non solum e corporis habitu, sed et interdum e praecordiis moveri :

* Lib. ii. cap. 3.

† Instit. p. 237.

‡ De Febrilib. cap. ii. fol. p. 235.

moveri: Hinc sciri potest, quod qui vel exercitatione, vel solis ardore exaestuant, si frigidam liberalius bibant, mox toti sudore diffluant; non, mehercule, inquit, quia aqua in corpus disiecta aut diffusa (diu enim postea sentitur huc illuc fluctuare in ventre) sed ab ejus halitu ab aestuantibus praecordiis, in omne corpus effuso, qui demum in sudorem concrescit.'

Ratiocinatio tamen hujusmodi, cum perfectiori quae hodie habetur oeconomiae animalis cognitione, nequaquam consentanea est; nec cum effectu quorundam diaphoreticorum, quae operantur fere simul ac in ventriculum fuerunt recepta. Sic parvae doses pulveris Doveri, saepe repetitae, sudoris copiam plerumque cident.

Nequaquam tamen contendo, sudores solummodo provocari posse cutem solvendo. Multa enim diaphoretica medicamenta effectus suos producunt, cor arteriasque stimulando, exindeque momentum sanguinis augendo; ut abunde constat ex attento examine pulsus, qui ante sudoris profluvium, plenior ac frequentior plerumque evadit.

Velocitas

Velocitas haecce, isto stimulo peculiari, quem omnia fere diaphoretica stomacho impertiunt, mihi pendere videtur: Et si quaeratur, quomodo stimulus hujusmodi tantos edat effectus, respondebo, ‘totum systema nervosum afficiendo.’ Cor autem, prae cacteris corporis partibus, magna irritabilitate praeditum; ideoque facilius actioni stimulantium subjicitur. Hoc quidem omnibus stimulantibus est commune; nempe, augere actionem cordis et arteriarum, eoque magis quo stimulus fit fortior, aut celerior. In statu corporis sano, perspiratio insensibilis, ex certo aequilibrio inter impetum sanguinis superficiem versus, et quae ei obsistunt, perficitur; exindeque sequitur, perspirationem minui, vel ex toto cohiberi posse, omnibus iis quae vel augment momentum, vel minuunt, et vice versa. Sic exhalatio naturali copiosior, remediis sudorificis provocata, et praecipue quando forma sudoris apparet, e defectu istius justae aequilibræ inter vim sanguinem propellentem, et vim quae ejus cursui superficiem versus, obsistit, pendere videtur.

Mutatio haec oriri potest, vel ex aucto sanguinis momento, dum obsistentia naturaliter se serunt, vel ex di-

†

B

minutis

minutis viribus obfistentibus, momento sanguinis parum aucto.

Sed abunde constat, hancce exhalationem magis copiose promoveri posse, si uno eodemque tempore vires obfistentes minuuntur, atque impetus sanguinis augeatur. Itaque medicamenta sudorifica efficacissima, hunc duplicem effectum edunt.

Theoriam aliam hac de re nuper exhibuit Doctor Alexander. Ille enim instituit, certum caloris gradum (quem punctum sudoris designat) semper necessarium esse ad hanc evacuationem promovendam; et, si calor corporis hoc punctum, vel non attigerit, vel superaverit, sudorem difficile, vel non omnino elici posse †.

Pericula duo fecit ad rem illustrandam. Vesperem versus magnam quantitatem liquoris fortis hausit; brevi febre afficiebatur, ita ut cutis calida aridaque fieret. Lingua sicca evaderet, pulsus fierent validi, et calor per totum corporis praeter naturam augetur. Rebus ita sese habentibus, dormire nequivit (nam inexplicabili anxietate torquebatur) magnum poculum aquae frigidae bibit, et, spatio sex vel octo minorum, sudorem

† Alex. Experiment. Essays, p. 165.

rem erumpere sentiebat: Quo persistente, et ubique fluente, post aliquantum temporis, omnia fausta evadebant †.

Ad rem certiore adhuc reddendam, proxima nocte, post coenam, libras duas vini rubri ebibit; brevi post, eodem modo ac antea, tentabatur. Mercurius thermometri, circa regionem ventriculi applicati, per viginti minuta, ad gradum centesimum evehebatur. Pulsus nonaginta quatuor vel quinque intra minutum numerabantur. In hoc statu bibit magnam quantitatem aquae frigidae. Post octo minuta, cutis omnino mollis evasit, et intra octo proxima minuta copiosissimus fudor erumpebat. Nunc temporis thermometer gradus duos, et semihora, gradus tres descendebat. Pulsus quoque, antea nonaginta quatuor, nunc octoginta quinque solummodo erant ‡.

Utcunque horum experimentorum explicatio supra memorata sit nova atque ingeniosa, nequaquam, me iudice, phaenomenis convenit.

Observat enim ipse clarus auctor, quod gradum istum caloris, quo fudor profluere debet, statuere non possumus,

† Alex. Experim. Essays, p. 163.

‡ Ibid. p. 164.

mus, quia diversis hominibus, diversisque temporibus, omnino variat.

Verum quidem est, sudores magis facile promoveri posse, quando calor corporis mensuram naturalem excedit. Notari tamen oportet, nonnulla esse exempla in syncope, nempe, et in moribundis, ubi fudor profluit dum cutis calor istam mensuram non adaequat.

Praeterea, exempla uberrima sunt sudoris profluentis, dum calor corporis est naturalis; et quicumque animus advertet ad effectus aëris circumambientis in regionibus calidioribus, neutiquam de re dubitare poterit. Prope enim Aequatorem, quando temperies coelorum mercurium thermometri Farenheiti ad gradum octogesimum evehit, quamvis corporis calor gradum naturalem, viz. nonagesimum sextum thermometri, non superat, tamen plerique continuo copiosoque sudore diffluunt.

Ex his, ni fallor, apparebit, quod lex tam generalis, quam theoria Alexandriana instituere vult, nequaquam admittenda.

Sed,

Sed, quamvis minime Doctori assentior, quod ad rationem sudoris; longe tamen abest, ut negare videar, se pericula accurate, diligenter, studioseque perfecisse; quam optime enim ab omnibus meretur, propter lucem quam experimenta sua administrationi sudandi affulserunt.

Hoc modo igitur de suis periculis ratiocinaturus sum; cum in experimento primo sudores non profluxerunt, post sumptam magnam aquae calidae quantitatem ad eos ciendos, et ad febrem hesterno Iaccho inductam, tollendam; non exinde dicturus sum, quod corporis calor punctum sudoris superavit, sed potius, quod summa cutis ita constricta fuit, ut sudor profluere nequiret.

Haecenus de modo operandi diaphoreticorum, nunc pauca de effectibus, qui in corpore sano producant, proferenda.

Ex jam dictis colligendum est, quod, ad sudorem elicendum necessarium videtur, circuitum sanguinis per cuncta vasa extrema liberiores reddi. Inter primos igitur effectus, mutatio in modo circulationis enumeranda

da est : Majorem enim sanguinis quantitatem, intra datum tempus, per vasa extrema transire oportet ; unde diminutio aequa in aliis corporis partibus.

Diminutio autem totius massae fluidorum aequae certa est. Hoc potissimum probatur ab equitibus, qui se curfui accommodant, sudore nempe ; ab iis quoque qui in vitreorum officinis laborant ; et denique, ab iis qui onera gravia levant, uti praecipue in mortalibus Angliae ‘ *coal-heavers* ’ nominatis, videre est. Hi omnes plerumque perquam debiles evadunt. Corpus macrescit ; vultus pallet ; vires demum prosteruntur, et immatura aetate decedunt.

Utrum evacuatio haec, quae inter sudandum obtinet, sit purum sanguinis serum necne, a nonnullis multum disputatur, et haud sine causa. Observandum enim est, ad sustinendum sudorem, copiam potus semper adhiberi ; unde videatur quod diminutio seris, magna ex parte, impediatur.

Experimenta quoque ad hanc rem indagandam, a cl. Alexandro instituta, ideam seris diminuti refellere videntur.

Athletico

Athletico homini drachmas novem cum semissē sanguinis detraxit. Postea in lectum se recepit vir, et ad sudorem provocandum magnum poculum feri lactis calefacti hausit. Post horas septem surrexit, et, vena denuo secata, sanguinis quantitas, ac antea, detracta fuit. Sero amborum a crassamento sejuncto, atque in stateras recepto, invenit ille, serum sanguinis prius detracti pondere drachmas undecim, alterius autem drachmas undecim cum granis quindecim, aequare.

Ne tamen credamus magnam partem liquoris in ventriculum, ad plenam evacuationem producendam, recepti, per renes fuisse excretam, alterum periculum instituit.

Inter duo stragula, pondere libras sexdecim et drachmas quinque aequantia, nudus recubuit, posteaque, spatio horae unius cum semissē, libras quinque feri lactis calefacti bibit, et tunc sudore difflebat. Brevi post somno obrutus, totam noctem ad auroram usque dormivit; quo tempore, sudore adhuc fluente, stragula omnino madebant. Haec bilanci imposita, septemdecim libras, uncias octo, et sex drachmas, pondere aequaverunt;

quaverunt; unde constat, ea sudorem ad libram unam, uncias octo, et drachmam imbibisse.

Urina interea in vesica retenta emittebatur, ejusque pondus uncias viginti et semidrachmam adaequabat; ita ut urinae pondus, sudoris ponderi additum, ad libras duas, uncias duodecim, et drachmam cum semisse, exurgeret. Quinque librae autem feri lactis, initio experimenti haustae, quae quantitas sudorem ac urinam libris duabus, unciis tribus, drachmis sex et semisse, superat.

Ex hisce colligere volo, quod evacuatio inter sudandum nequaquam sit ex toto sanguinis serum, sed magna ex parte, aqua in ventriculum recepta: Sed, si nimis diu sustineatur sudor, et praesertim si plenus potus aquae tepidae negatur, tunc haud dubie fluida corporis ipsius dissipabuntur: Ut ex debilitate generali abunde constat.

Supereſt jam nunc, ut perpauca de remediis, quae in eliciendo sudore valere solent, absolvam, antequam de eorum usu in morbis curandis loquar.

Ex

Ex principiis jam institutis, in duos ordines, medicamenta diaphoretica ac sudorifica, redigere volo. Viz. 1mo, Relaxantia, vel ea quae suos praestant effectus cutem solvendo. 2do, Stimulantia, vel ea quae operam edunt, actionem cordis arteriarumque incitando, exindeque sanguinis momentum per totum corpus augendo.

ORDO I. RELAXANTIA.

1. Ad hunc ordinem pertinere videntur quaedam vegetabilia narcotica, uti opium, et camphora. Haec brevi pulsus tardant, sed postea sanguinis momentum augent, atque summam cutem solvunt. Moschus, iste remediorum antispasmodicorum princeps, hic quoque enumerandus est, cujus grana decem sumpta, uti Lewis * memoriae prodidit, calore corporis minime aucto, diaphoresin auxerunt. Hoc remedium dolores saepenumero levat, vires reficit, et inter vel post sudandum somnum gratissimum infert.

2. Sales quidam neutri; ut spiritus Mindéreri. Mixture salina Riverii, et nitrum, quae dicuntur refrigerantia, non opera praestare videntur, calorem corpori

†

C

revera

* Mat. Med, p. 38c.

revera subducendo ; sed potius calorem superficiei augendo *. Quamvis enim adhuc certum est, quod nitrum, iuxta quantitatem sumptum, pulsus tardiores reddit, et sensum frigoris in ventriculo creat, haec tamen brevi transiunt. Pulsus denuo restituuntur, et, thermometro regioni epigastricae applicato, mercurius nequaquam decedit. Attamen observat Gregorius cl. quod hisce et similibus parum fidendum est, nisi multo largius fumantur quam vulgo solent †.

Idem dicendum est de usu aquae frigidae ; nil enim plus convenit ad sudores eliciendos, quando corpus praeter naturam calescit, vel si cutis plus iusto astringitur.

3. Metallica quaedam, et praecipue variae antimonii praeparationes. Hae quidem vim stimulantem monstrant, vomitum et catharsin ciendo : Sed effectus suos, quod ad sudorem attinet, praestare videntur nauseam inducendo, et inde cutem afficiendo. Hoc modo explicatur operatio solutionis tartari emetici, parvis dosibus frequenter exhibitae, nec non istius calcis antimonii nitratae, pulveris Jacobi vulgo nominatae.

4. Calor

* Cul. Prim. Lin. parag. G. LXX.

† Conspect. Med. Theor. Vol. ii. p. 497.

4. Calor lenis externe adhibitus. Sic balneum tepidum, femicupium, pediluvium, pannus laneus aqua tepida inadefactus, multum conferunt ad superficiem relaxandam, et hoc modo actioni diaphoreticorum in-
tus sumptorum favent. Dubitare forsan licet, utrum quodammodo corpus stimulant necne: At certe stimulus levis est, brevique transit.

5. Diluentia quoque inter haec enumerari solent: Veluti serum lactis, decoctum avenaceum aut hordeaceum, multaue herbarum decocta et infusiones. Semper necesse diluentia magna quantitate adhibere, ad plenam evacuationem producendam.

ORDO II. STIMULANTIA.

1. Inter haec primum sibi vindicant locum omnia vegetabilia acris atque aromatica; veluti serpentaria, contrayerva, guaicum, Seneka, pulsus atque calorem corporis augent; sed ne ullum quidem effectum in superficiem producere videntur, tardius operantur; et magnis dosibus est opus.

2. Res variae chemicae. Alkali volatile, nempe, atque olea essentialia; haec pulsus movent, et calorem corporis magis augent, quam gummi vel resinae: Et, quamvis parvis dosibus, cito operantur.

3. Ex metallis, medicamenta quaedam ex argento vivo parata, excretionem per cutem plane augent; et quoque sanguinis momentum incitant. Sub innumeris atque diversissimis formis mercurius adhibetur. At mercurius corrosivus sublimatus aliis multum praestare videtur, quia scilicet cutem magis quam alias partes afficit.

Quod ad horum remediorum administrationem, Gregorius noster celeberrimus ita loquitur †: ‘Variae conjunctiones plus solent valere, quam eadem seorsum adhibita; cujus rei ratio aliquatenus saltem intelligitur, si recordamur quot diversis modis exinanitio ista promoveri possit. Effectus vero quorundam ex hujusmodi compositis medicamentis, multo majores sunt, quam a viribus simplicium, ex quibus constant, sagacissimi medici potuissent sperare.

‘ Sic

† *Conspect. Med. Theor.* p. 500. Vol. ii.

‘ Sic vomitorium medicamentum cum opio junctum sudorem multo efficacius elicit, quam alterutrum solum faceret. Et medicamentum, omnium forte quae ad movendum sudorem adhibentur efficacissimum, constat ex opio et ipecacoanha, quibus quadruplum et amplius falis neutrius adjectum est. Hoc modo, neque somnus a fatis ampla opii portione, neque vomitus ab ipecacoanha, plerumque efficitur.’ Idem de conjunctione stimulantium cum variis rebus dicendum est.

Praeter vero haec ad sudores ciendos jam nunc memorata, sunt et alia, quae, quamvis inter remedia sudorifica non enumerari deberent, attamen ad perspirationem augendam quam optime valent.

Idonea corporis exercitatio remedium est praestantissimum ad perspirationem aequabiliter sustinendam; nec non (modo violentior fuerit) ad sudorem copiosissimum eliciendum; quod plane pendet ab incitato sanguinis motu; non solum enim exhalationem per cutem, sed omnes fere excretiones et secretiones quoque promovet.

Frictio, cum oleo aut panno sicco calido, stimulum
efficacissimum

efficacissimum superficiei corporis praebet, et perspirationem certe movet.

Idoneus vestitus, inter ea quae adjuvant diaphoretica, jure enumerandus; corpus enim a frigore defendit, et humorem cutis bene absorbet, ut nil madidi aut frigidi hanc contingat.

Coelum quoque calidius et aër ficcus profunt †; nulla enim magis valent ad circuitum sanguinis aequum per totum corpus sustinendum, eodemque tempore ad cutem laxandam.

Balneum frigidum. Immerfio in aquam frigidam subitanea cor atque arterias ad majores motus incitat, et cutem praecipue afficit: Hinc calor per superficiem corporis percipitur, determinatio fluidorum in eandem facta est, et perspiratio augetur.

Aura electrica inter ea quae perspirationem augent, jure enumeranda est; ut satis constat ab ingeniosis experimentis a celeb. l'Abbé Nollet institutis. Invenit enim cl. auctor, aquam guttatim e tubo insulato decidentem,

† Home's Med. Facts, p. 245. Sanct. Aph. § 2. 8.

dentem, electricitate adeo accelerari, ut pleno flueret cursu perspexerit. Hoc experimentum ad vegetabilia et animalia transfudit, quorum perspirationem auctam invenit. Postea in corpore humano pericula quaedam quam cautissime fecit, electricitate corpori admota perspirationem auctam persensit †.

DIAPHORETICORUM USUS.

Exhalationem per cutem, quae tam aequè et constanter fervatur in statu corporis sano, quacque usibus tam insignibus in oeconomia animali inservit, sine summo periculo reprimi non posse, facile agnoscetur. Hoc abunde apparebit, si mente dotes et quantitatem istius vaporis, quem perspiratio insensibilis semper eicit, revolvimus.

Quomodocunque de natura fluidi quod inter sudandum effluit, dum diluentia libere bibuntur, disputetur, materiam perspiratione ejectam, ex sero, variisque rebus,

† Mem. de l'Acad. Royale, pour 1758, Vol. ii. p. 241.

bus, uti salibus, et quibusdam particulis foetidis *, consistere, ab omnibus conceditur. Tantum hujus materiei quotidie effluit, uti, si cunctae excretiones corporis in octo partes aequales dividantur, quinque earum, ex sententia Sanctorii, per cutem transeant. Keil experimenta hac de re in Britannia instituit, et inde collegit, materiem perspiratione quotidiana excretam, uncias triginta tres adaequare. Cel. Hoffman quoque, eandem rem tractans, haec habet: ‘ Deinde et hoc observatu dignum, quantitatem urinae, in nostris praesertim regionibus, reliquorum, quae perspiratione, alvo, aliisque egestionibus, educuntur, quantitatem et pondus excedere †.’

Rebus ita sese habentibus, si perspiratio ex quavis causa, et potissimum si subito fuerit cohibita, morbi omnium, quibus gens humana obnoxia est, quam maxime horrendi sequuntur.

Hinc multis ante saeculis medici praeceperunt, ut summa ope niteremur, istam impeditam excretionem
arte

* Hamilt. Dissert. Inaug. de persp. p. 14.

† Tom. i. p. 375.

arte restituere: Et revera nulla medendi methodus morbis depellendis melius convenit.

Ufus sudandi ad duo capita referri possunt.

I. Ad mutationes quasdam in circuitu sanguinis.

II. Ad evacuationem magnae fluidi quantitatis.

Quod ad priorem usum attinet, quam optime valet,

1. Contra determinationes morbidas internas corporis partes versus, quae fere semper perspirationis suppressionem sequuntur; 2. Ad restituendam excretionem naturalem per cutem, quando morbide minuitur.

Quod ad alterum effectum valet; 1. Ad minuendam fluidorum copiam, quando nimis abundant; 2. Ad absorptionem lymphaticam promovendam.

Ex effectu priore, contra nempe determinationes morbidas partes internas versus, sudorifica utilia evadunt in multis morbis acutis, veluti in febre, rheumatismo acuto, et diarrhoea. De eorum usu in his morbis pauca ordine dicenda sunt.

imo, In febribus. Ex quo medici sese dederunt observationi cursus atque morborum terminationes, memoriae fuit proditum, crisin multorum morborum acutorum, diaphoresi lene superveniente, aliquando etiam sudore copiosissimo, accidisse. Hinc credebatur, quod, diaphoresi elicitā, crisis ista optanda properaretur; ideoque in omni fere morbo acuto sudor fuit excitatus. Quam maxime autem est lugendum, strages dirissimas, pro felici eventu, qui semper hanc praxin sapienter institutam comitari debet, saepe fuisse editas. Magnus ille Sydenhamus primus, ea qua insigniebatur sagacitate, errores hac de re tamdiu valentes detexit, et viam communem atque infauſtam deferere ausus, rationem et experientiam secutus, methodum omnino diversam instituit.

Primus impetus febris, et molimina naturae contra eum, sudorem suadere videntur. Ineunte paroxysmo intermittētis, sensu frigoris praegressō, horrores totum corpus invadunt; cutis arida pallescit; et plurima commonstrant superficiem corporis esse spasmo contractam. Haec signa durant donec sudor erumpit, quo fluente, symptomata levantur, et paroxysmus solvitur.

Praeterea

Praeterea 'frigus, uti notat Boerrhavius †, et febris hic tollitur saepe, dum aliquot ante tempus cognitum futuri paroxysmi horis, liquido aperiente, diluente leviter narcotico, repletur corpus aegri, dein una hora ante malum excitatus sudor, et continuatur donec binae ultra tempus initii paroxysmi elapsae sint horae.'

Sunt tamen qui affirmarunt, sudorem arte excitatum interdum esse periculosum, utpote qui paroxysmum protrahit, et tertianam simplicem in febrem continuam demum mutat. Quin exempla hujusmodi inveniantur, negari nequit; et certe nemo mirabitur, remedia stimulantia, inter stadium calidum ad sudorem sciendum sumpta, augere sitim, calorem, et omnia febrilia signa, aegroto diathesi phlogistica forsan laboranti.

His rite perpensis, statuere velim, quod intra certos limites (ni diathesis phlogistica valeat, et ni congestiones fixae in visceribus abdominalibus adsint) sudores maximo cum commodo institui possint. Itaque celeberr. noster Cullenus monet, intra stadium calidum febris

† Aph. 761.

bris intermittentis, opiata exhibere †. Et cl. Gregorius pater sic instituit, secundum medendi consilium inter paroxysmos febrium intermittentium, ‘calidum stadium nempe levare diaphoreticis sedantibus, salibus neutris, diluentibus, acidis, atque opiatis ‡.’

De diaphoreticorum usu in febribus contagiosis non tam confidenter dicere possum, ob insignem debilitatem, quae ocyus seriusve primo impetui febris succedere, et omnes evacuationes prohibere videtur.

Constat vero, multas febres, etiam a contagione virulentissima orientes, per sudorem naturalem frequentissime sublevari vel solvi. Idem quoque certum est de multis remediis ad sudores eliciendos exhibitis; febricitantibus enim saepe egregie profuerunt, morbumque vel prorsus depulerunt, vel mitiorem saltem et tutiorem reddiderunt.

In febre syncho, remedia diaphoretica praecipue conveniunt inter prima morbi stadia, ubi cutis fortiter adstringitur, et ubi calor corporis est inmodicus; ideoque

† Prim. lineis, par. ccxxsiii.

‡ Gieg. El. of Pract. sect. 59. 60.

ideoque Cullenus praecepit, ad vim reactionis cordis minuendam, vasorum extremorum solvere spasmus.

Idem in peste convenit, uti Sydenhamus, quo nemo sagacior alter, de hoc malo dirissimo differens, testatur ‘ hujusce autem praxeos utilitatem, etsi non mente tantum ac judicio assequor, verum etiam reipsa, atque editis experimentis, dudum exploravi; tamen pestilentis fermenti per diaphoresin dissipatio, prae ejusdem per venaesectionem evacuatione, mihi multis nominibus arridet; utpote quae nec aegrorum vires aequae prosteruat, nec medicum infamiae periculo objiciat †.’ Iterumque, ‘ quin et febris pestilentialis causa, cum tenuissima sit, et perquam subtilis, vel primis morbi diebus, sudoribus diffilari potest, suffragante ubique experientia.’

De utilitate sudoris in febribus haec sufficient; de modo administrandi ejusdem pauca addere libet.

Ex jam dictis facile colligetur, relaxantia sola esse adhibenda; ex. gr. diaphoretica refrigerantia, antimonialia, tepida diluentia. Sudore excitato, oportet cavere calorem

† Syd. de feb. pest. sect. 2. cap. ii. p. 72.

calorem externum, et omnia quæ calorem corporis augere possunt. Necessè est sudorem per totum corpus diffluere, et fatis diu persistere, per horas saltem duodecim, et nonnunquam usque ad horam vicesimam quartam vel quadragesimam octavam, prolicere convenit: Neque somno se daret aeger, ni mala a frigore orirentur—denique quam cautissime cohiberi debet sudor.

In rheumatismo acuto aequè prodest ac in febribus. Hoc autem in morbo non statim ad sudandum decurrere licet. Diathesis phlogistica semper minui debet, venæsectione et regimine antiphlogistico præmissis. Si hæc contra morbum nil valent, haud dubie sudores provocare licet; et de ejus administratione eadem observanda sunt ac in febribus. Nonnunquam vero, sudorifica, quæ sudores pleniores cient, exhibenda sunt, doloribus valde urgentibus; et observat cl. Monro, quod, quando diaphoretica lenia nil profuerunt, pulvis Doveri optimos effectus edidit †.

In rheumatismo chronico, ad inedicamenta valde stimulantia decurrendum, ad gummi guaiacum nempe,
ad

† Dis. of Mil. Hosp.

ad sales volatiles, et ad mercurium, saepe quoque convenit pulverem Doveri adhibere.

In diarrhoea et catarrho, quando a frigore corpori applicato oriantur, et praeterea si signa, quae determinationem sanguinis vel intestina vel pulmones versus monstrant, adfunt, sudores haud dubie elicere debeant.

Quando volumus exhalationem per cutem promoveri, ubi morbose minuitur, diaphoretica praecipue conveniunt, et utilissima inveniuntur in morbis cutaneis, ut lepra, herpe, et in quibusdam luis venereae exemplis.

Horum morborum natura adhuc magna ex parte latet; sed vasa in superficie quodammodo affici, veri videtur simillimum; namque nil aequè prodest ac remedia diaphoretica: Ex. gr. antimonii ac mercurii variae praeparationes, quae cutem solvunt, et circuitum in ejus vasis augent. Post luem veneream, vel in ejus stadiis extremis, cutis maculis squamosis, lepram referentibus, interdum inquinatur, easque solutio mercurii sublimati corrosivi optime tollit. Balneum tepidum quoque,

que, et vapores aquae toti corpori applicati, sunt inter remedia contra morbos cutaneos notissima.

II. Quoniam diaphoretica minuunt quantitatem fluidorum, quandocunque fluida nimis abundant, ut in plethora, utilissima evadunt. Et si tamen nil plethoram melius minuere possit, sudores pleni ac largi minime sunt ciendi. Hi enim periculosi sunt, utpote qui vires nimis frangerent, antequam sat fluidi ejiceretur. Diaphoresi leni potius fidere oportet, et haec vestibus aptis, exercitatione quodammodo laboriosa ac constante, promoveri debet.

Sed medicus raro consulitur contra plethoram ipsam; nam citra morbum diutissime saepe existit, at in morbidis fluidi coacervationibus, ut in hydropis variis exemplis, auxilium ejus quotidie poscitur. Hi morbi inter opprobria medicinae diu fuere numerati, nec ulli magis immedicabiles genus humanum infestant. Eorum fere omnes causae excitantes, uti frigus corpori aestuanti temere adhibitum, potus frigidi incaute hausti, et aliae quotquot sunt, perspirationem cohibent; quam igitur renovare, ope omnium diaphoreticorum, ratio ac experientia monent. Exempli innumera hanc praxin confirmarunt,

firmarunt; quorum pauca, quae mihi medicus imprimis sagax et attentus Doctor Hamilton, e regio nosocomio Edinenfi, tradidit, hic adjiciam.

A. B. annos quinquaginta natus, corpore laxo, asthmatis, a primis usque annis, magis minusve fuerat obnoxius. Inter ardores aestatis praeecuntis, saepe fatigatus, nimis libere vixerat; unde asthma acerbius fieret, et oedema pedes cito invaderet. Medium circiter Augustum, recumbendo fere omnino impar, anxias et inquietas agebat noctes, et, si quando dormiret, infomniis diris turbatus, parum reficiebatur. Appetitus valde imminutus et vires fractae fuerunt, dum oedema eo usque crescebat, uti cutis disrumpenda videretur. Interea nec sitim conquerebatur, nec urinae quantitatem minutam sentiebat; sed perspiratio, quae antea inter sanitatem abundare solebat, ab initio hujus morbi valde cohibebatur.

Remedia vulgo expectorantia ac diuretica nominata, diu frustra adhibebantur, donec mala indies crescentia, sudores elicere medicum coegerunt. Mercurius cum pulvere aridarum scillarum exhibebatur, unde os cito leviter afficiebatur. Sed dubium videbatur quousque

† E diaphoretica

diaphoretica convenirent, quoniam dyspnoea tanta erat quanta aegrum recumbere, et actionem diaphoreticorum promovere prohibebat. Dum medicus haerebat anceps, natura diaphoresin excitavit, quae vestibus laneis, et diluentibus tepidis, fota in sudorem quam maxime copiosum brevi exurgebat. Dyspnoea statim levabatur, et quanta nocte fudoris, crura ad pristinam molem redigebantur. Notatu dignum est, copium urinae inter sudandum adeo non imminui, ut cum sudore aucto augeri videretur.

Lenis frictio, tibialia adstricta, exercitatio et cibus apti, tumorem cito abegerunt, ita ut aeger per duos menses, asthmatis expers, voluptatibus vitae frui, ejusque officiis fungi, potuerit. Sudor in hoc aegro effectus supra memoratos, tempestate anni quam maxime infauusta, nempe Decembre, edidit.

R. S. aetatis 45, signis morbidis corripiebatur, quae aliquantisper incerta et anomala, ascitem demum indicabant. Paucas post hebdomadas, abdomen tumidum fluctuationem plane edebat. Hepar sentiri nequibat; fitis, appetitus imminutus, defectus urinae, vultus cadaverosus, et alia hydropis signa, aderant. Di-

versi

versæ medici remedia solita exhibuerunt; sed his nil proficentibus, sudorem ciere fuit decretum.

Hora somni aegrotus scrupulum pulveris Doveri sumpsit, et post horam, decem insuper grana, quibus per bihoriam nil valentibus, decem grana iterum sumpsit. Nausea, calore, et inquietudine corripiebatur, donec sudor demum prorupit, cujus tanta erat copia, ut undecima hora ante meridiem proximam, culcitam ipsam penetraverit. Inter sudandum plus quatuor libris urinae effluxit, et regio umbilicalis, digito ac dimidio quam die præcedente fuerat, gracilior inveniebatur. Liqueur tenuis, Anglice *punch*, libere suppeditabatur, et post aliquot hebdomadas, aeger omnino sanus evadebat.

Oportet notare, aegrum ante sudorifici usum, et interdum postea tantum mercurii sumpsisse, quantum gingivas et halitum affecit.

T. M. habitu pleno, aetat. 60, oedemate laboravit, ex quo menses evanuerunt, et in nosocomium regium vere 1776 fuit admissa. Tunc temporis oedema partes inferiores, et tumor cum sensu fluctuationis abdomeni

domen occupaverunt. Mox postea paroxysmus intermittens invasit, et in sudore copioso desinit. Die postero, se saniores et tumores minores credidit. Medicamentis omissis, alius paroxysmus expectabatur, qui typum tertianum servans, eundem ac prior cursum absolvit. Eventum intermittens expectare decernebatur, cujus post octavum paroxysmum, signa hydropica decesserunt. Per hoc tempus, alvus adstricta fuit, et urinae copia parum aucta. Cortice adhibito, nullus alius paroxysmus accessit, et plenus cibus sanitatem adeo reduxit, ut aegra sana brevi dimitteretur.

Hiscæ historiis, similes ex Doctore Baker *, Doctore Monro †, aliisque facile adjicere possem; sed hæc sufficient; et inde colligere nonnulla, quæ utilitatem fundandi in hydropibus plenius ostendent, licebit.

In omnibus fere hydropibus, sudor calore externo minime aucto fieri potest.

Sudor ita excitatus sitim, in hydropibus adeo molestam, nequaquam auget.

Sudor

* Med. Transact.

† On Dropsy.

Sudor hujusmodi, multa mala quae aegrotus alias queritur, admodum levat; auget urinae copiam, minus quam cathartica debilitat, et certiore effectum quam diuretica edit.

In hydropibus qui symptomatici habentur, sudorifica adeo non prohibet usum remediorum, quae contra causam morbi primariam necessaria credebantur, ut eorum opem saepe exigant. Mercurius, ex. gr. quo nil efficacius contra obstructions invenitur, effectum diaphoreticorum magnopere adjuvat.

Balneum tepidum, et postea pulvis Doveri, copia potus diluentis, interdumque cardiaci, mercurialia subinde repetita, et indusium laneum sudore et eliciendo et sustinendo optime conveniunt.

Affirmare tamen, sudationem esse omni hydropico sine discrimine aequae aptam, minime est in animo: In aliis enim difficilis, in aliis inutilis vel nociva fuit inventa. Sequens historia, mihi ab eodem eximio medico narrata, exemplum monstrat ubi exitiosa forsan fuerit.

Vir media aetate una cum anafarca dyspnoea adeo corripiebatur, ut recumbere nequiret. Remediis foliis frustra adhibitis, ad sudationem confugiendum esse judicabatur. Itaque balneum tepidum pulvisque Doveri praecipiebantur; et aeger e balneo egressus, animam subito efflavit. Cadaver dissectum aliquantum aquae in thorace monstravit.

F I N I S.

